

י. ליבטנבוים / משורי פרניץ ורפל.

זרים אנו במלא-ארץ בלה.

החישו מותכם בקיטור ובעשית.
הפיצו זועות, קריאות-למולדת רמות.
הקריבו את היתכם בעד אדמה!
הארץ יקרת-פל, לכם לא קמה.
ליפיועה הסכה כל יבשת.
אין מעמד לבקרנלכם על אדמות.

בנו לכם ערים בצורות ונישאות
בנינוה גלי-אבן — מרי-אלה!
הו פי במעשינו רבצה מארה
וקל איהן יפל עד מהרה...
פל שגאחזו מך ותם לנוע
ומאום לא נישאר לנו בלת דמעות.
אמהות לנו לבעבור תלקחנה

נהבית למען יתרוצע.
גנייאשר, אשר חיש תסרהנה.
גם כל דסיקת-לב שלנו שאולה!
זרים אנו במלא-ארץ בלה.
וקל שבו זקשרט חיש נוע.